

לֹא:

עין משפט
גר מצוה

ד א מ"א פ"א מהל' סוטה
הלכה טו והל' יז ופ"ב
מהל' גירושין הל' יח סנה
עשין נ טיש"ע אה"ע סימן
יז עקיף לו:

ה' ב' מ"א פ"א מהל' סוטה
הל' טו והל' יז [ופ"ב]
מהל' בירושין הל' יח יט
ופ"ט מהל' רוצח ושחירת
נפש הל' יג:]

ו' ג מ"י פ"א מהל' סוטה
הלכה יח ופי"ב מהל'
גירושין הלכה כ' ופי"ט
מהל' רוצח ושמירת נפש
הל' טו טז יז סגמ עשין עח
כ טושי"ע אה"ע ס"י יז
סעי' לו:

שני

[illegible]

7) ואיכא דאמרי כל היכא
אומרים לא נטמאת היתה
וע"כ בזה אחר זה איצטרי

א) חילי צ"ל וקשה דמשמע דעל
ב) חילי צ"ל דגבי אשה משום חז
ג) חילי צ"ל דמדיוקא דמיעשה
אחם דלעולם וכו'.

באן בבית אחת באן בזה אחד זה. קשיא להלא משמע מין שמקבל עדותו של ראשון ואע"פ שלא עשו ע"י עדותו שום מעשה ולא שום הוראה רק שלא העיד השני במקום כדי ליבטרו של ראשון הוי דבריו של שני במקום ראשון כדבריו של אחד במקום שנים

היה משמע לפירוש רש"י והא דכפר
האשה שהלכה (יבמות דף ק"ז:) תנן
לומר מזה וינסת וזה אחר ואמר
לא מה לא תנא וזה דייק בגמ'
נעמל דמיסת לא לנחמלה לא תנא
והאמר עולא וכו' ומשני הכי קאמר
עד אומר מה והסתירה לנעם וזה
אמר ואמר לא מה לא תנא מהסתירה
הראשון והא דתנא דבזה אחר זה
המירי דלא יקום בגמיה ואפ"ה כשה"כ
בזה אחר זה אס לא יקום לא תנא
ואפ"ה הסתירה לנעם דלמר לא תנא
מהסתירה הראשון ופירש גמי רש"י
העם דדוקא מהסתירה קודם שיבא
עד הכי הכחשו אבל אם קודם
שהסתירה מודה עולא דלא סמכינן
לקאמא דלמאי לא אחשיבייה כמרי
הלכי נראה לפרש הכא בזה אחר זה
שקבלי עדות מהסתירה והורו ע"פ
עדומו מיהו תימה עולא גופיה דלמר
הכי אליביה תני לא הימה שותה מה
דחוקיה לממר הכי והא מתמינן לא
תשמשע ששעה השני אחר הראשון עד
שהורו ודמיה עליו וקאמר אינה
שותה וי"ל דהסתירה וכתבו קמי
אי גמי רבי יצחק ועולא הוה ממרטי
להאשה דהאשה וזוה דממרטי אליה
דבר יומא כפ"ש דמכותות (דף כ"ג)
משמע לזות שפסיה והיא דהאשה
דבה ויבמות דף פ"ה:) לא דמיה למריו
משמע דגבדא אחי וקאי: **הא** חד
אמר לא הימה שותה תיובתא דרבי
חייא. נראה הוי דלא דמי ליה בזה
ואמר זה משום דסוף סוף תימטי
דירקא דסיפא דקאמר אומרים נעמל
וא' אומר לא נעמל לא הימה שותה
אחא חד וחד הימה שותה כצחי מוקמת
לה ע"כ בבת אחת מאי קמ"ל היינו
ישא הלכך דין למריו לא תמיה
בין לר' יוחנן לר' חייא הכי נמתי
בני דסיפא תימה היכי הוה מתקן
ד' יצחק ממירי דפרק אמרו לו (בבבא
דף י"א:) דתנן עד אחר אכל ועד אחר
לא אכל אשה אומרת אכל ואשה
אומרת לא אכל מציא אשם חליו כיון
דהאמינה תורה עד אחד דנפקא לן
למנו הודע אליו חטאתו (ויקרא ד'
חטאתם הוי ליה לזיתוי בבת אחת רבי
חייא הוה מוקין לר' גבבא אחת.
ירושלמי גידל עד גימין בשם רב אמר
בכל מקום" שהשכירו עד אחד עדות
האשה כלשם האשם מנחיש את האשה
והאשה מנחשת את האשם דתנן
עד א' אחר אומרת ואשה אומרת
לא נעמל אשה אומרת נעמל ועד
א' אחר לא נעמל "תנא דבי רבי
אומר כי וכו' ירושלמי עד אחד אחר
אומר עד אחד אחר לא נעמל

לא אמרין עדות שבעלה מקאתה בעלה כולה מפני שרגלים לדבר:

מהו
ועדיות שנחזרה לפיכך פסולין וכשירין שוין זה והלך אחר רוב דעות
ואמר נעמאת ונתקבלה עדותו ואחר כך באו מאה נשים כעד א' דמין

דאזא עד אהר כשר מעיקרא והכא במ"ע דקתני עד אחד אומר נטמאת ושנים שותה ואוקמי בפסולי עדות ובין כבת אחת בין בזה אחר זה. (וע"כ) ר' נחמיה ר' עיקר לאשמעי' דאי לבת אחת מאי רוב דעות איכא בחד וחד נמי היתה שותה

לל תפלין בין בנת אחת וי' דשני דמני דלא היתה שוה ולא משני כמו ר' חייל וי'ה הא אחרין:
 ר' לילי' ההררי מדרבנן להפלין בין בת אחת וי' אבל בכוונה לענין דחוריהא אינו תפלין בין וי'.
 נטייה מוכח דמירי בנת אחת מדקאמי ובענין אחרים וי' וכן בפיסא צידלי' מירי' אפילו בנת

עדות ואל דקדמי וכו' שאתה לוקחתינן וכו' יר' נחמיה ב'א.

מי שקינא פרק שישי סוטה

קשיא דהבא משמע כיון
שלא עשו ע"י עדותו שום
דשני במוך כדי דיבורו של
דיבורו של אחד במקום שנים

[illegible]

ה שותה ובעגלה ערופה היו
 חייב מזהב וזהב עומאח
 בבת אחת דקתני ושנים
 הדדי קאחו דלעולם במקו
 הדין שם שרנגליס לדבר:

מהו כל מקום שהאמינה חורב
 ין זה והלך אחר רוב דעות המעידין בדבר: ואיכא דאמ
 ראו מאה נשים בעד א' דמין והוה ליה קמא שנים ואין ד

דקרא נמי שמעת דמרימן. דקרא ות
למכיו בתריס ועבר עליו רוח קנאה וגו'
אחד לין כה (שם) ח"ל לא יקום עד
המשיח שיצא אל דעת עד היום

ממשמע שנאמר לא יקום עד ומה שמעתי דלמי אלא לשון עדות יסמך והי' מדרש סוף בין חן (נח) הרי לומר נעמלה (ביבמות פט.) הלך אחר והלך אחר הכוזב (שו"ת) אין שם עירוב ע

לכבוד אס

מסורת הש"ס

לעיל (א) ותיספתא ס"ה; (ב) לעיל
ג; (ג) לעיל ב; (ד) נסיה לעיל
ב; סנהדרין ג; (ה) יבמות
סח; קיד: ממונות כב: לקמן
מו: (ו) לקמן מו: יבמות סח:
ע"ש; (ז) ומוספתא יבמות פ"ד
סח: קט"ו, קיד: ח; (ח) ז"ל
דאית וי"ו דש"ל; (ט) ז"ל
נעמחא; (י) שהסבירו עדות
האשה מימי האש כ"י א"ת
האש נעמי עד אחד כ"י
דש"ל

תורה אור השלם

1. כי יקח איש אשה
ובעלה ויהיה אם לא
תמצאן וכן בעיקר כי מצא
לה שירות דבר וקצת לה
ספר כריתות ותמן בידה
ושלחה מביתה:
ברבים כד א'
2. לא יקום עץ אחד
באיש חלל עץ ולכל
חלל אדם ככל חלל אדם
ויקא על פי שני עדים
או על פי שלשה עדים
יקום דבר: דברים טו טז
3. ושכב איש אחי
שכבו ורע ונעלם מעיני
האמת ונסתרה והוא
ונסתרה ונעלם איך קה דוראו
ולתפוסה:

הגהות הב"ח

(א) במשנה אף כאל על
פי: (ב) רש"י ד"ה אמר לך
וכי רבי חייל מניעמא אף
אמר זה לעולם במקום
אחר לא האמיניה
תורה דאך אחד משם
דקא דייק וכו' לא ראיה
אלמא כדרי הדרי קאחו
הסד וגי' כלומר לא היה
יחל ליה לאוקמי תנאי
דלא מיירי אלא כיון אף
התקמחא דקא דייק וכו'
העדות כיחל כחל כמח
לכ"ד אצל כסמין קא
מפרש רש"י בנזכר נמי
מוקמין על וכן כמח
ובין בואי קמייר:

מוסף רש"י

[illegible]

הוא קרא בחר קינוי כתיב,
דקאמר קרא דאפילו עד
גיס הס כמפרש ואיל (שם).
אחד שחנן חזק בזה שנת

אחד שמע חינה לעד שנים
לפרושי חסקנא דמילתיה
שמת בעלה ובעדות פיוטה
ק פסולים נאמנים ככשרים
אחר רוב דעות ואין עליך